

କୁଳାଳିତାଙ୍ଗ

იმისთვინა წმინდა საქმეში, ჟაფრონი ბეჭედ-
ული სიცყვაა, ფერილებით ეს ქოტებით ბეჭ-
თის გაფანა ყულა უკადტისთბაძე უსამძღლესია.

25 በታችበዎች
ገዢዎች 1918 ዓ.ም

ოთხშაბათი, 10 მაისი. 2023 წ. №52 (9584) ელ. ფოსტა: sakresp@top.ge და sakresp@mail.ru

ge ფა sakresp@mail.ru ფართი 1 ლერი

ՀԱՅ-ՍԱՀԱՐԱԼՈ ՑՎԵՊԱՆԵՍ!

ირაკლი დარიგავვილი: მიდეა, დიძი
პორობების, ფაზიზმის დაგარსხვებისა
და ჩვენი გამარჯვების დღა მივულოცო
ჩვენს ვეტერანებს, ესა ვისრი გმირი
ქართველები, სამოწინეო, წინაშე

700 000 ພາບຕະວັງລ່ອມ ມານາຖືຄົວລູກທີ່ ມີເກຣັງ ມີສອງລູກອັນ ດັບ
ທີ່, ຃ັງລູກນີ້ ນັບເຂົາວັດທີ່ ມີເຖິງ ກໍມີໂລງລູ້ລາດ ສັງເກົນົາ ອີແຈ້າສ, ຮັ-
ສາຜູ້ ເງົ່າງວຸດ ດົກລົງລູກທີ່ ດຳທັນປົງເບົ້າ ດັ່ງ ຖ້າສິດທິພີ່ ກາມທັນງາງ
ແບ່ງ, — ລົມໃສ່ ສໜີສາຍເບີ່ ສາງເກົນຕະວັງລູ້ລາດນີ້ ຕ່ຽງມີເງິນ-ມີໂຄນົດສົຟມີ້, ອັນໄກລົດ
ດຳລົກທີ່ ພົມລູ້ລາດ ສູງໂຮງນັດ້າລູ້ລາດ ສົງເກົນຕະວັງລູ້ລາດນີ້ ຕ່ຽງມີເງິນ-ມີໂຄນົດສົຟມີ້
ດຳລົກທີ່ ພົມລູ້ລາດ ສູງໂຮງນັດ້າລູ້ລາດ ສົງເກົນຕະວັງລູ້ລາດນີ້ ຕ່ຽງມີເງິນ-ມີໂຄນົດສົຟມີ້

„მინდა, ჩვენს გმირ ვეტერანებს მივულოცო დღევანდვა-
ლი დღე. მინდა, ამ დიდი შორისტების, ფაშიზმის დამარცხებისა
და ჩვენი გამარჯვების დღე მივულოცო ჩვენს ვეტერანებს.
მინდა, ალვინიშნო, რომ ჩვენი ქვეყნის, ჩვენი ქართველე-
ბის, ჩვენი ხალხის როლი ამ დიდ სამამულო ომში გამარ-
ჯვებაში არის უდავოდ შეუფასებელი. თქვენ აღნიშნეთ, რომ
700 000 ქართველი მონაწილეობდა ამ ომში. აქედან ნახე-
ვარჩე მეტი გმირულად შეეწირა ამ იდეას, რასაც ერქვა შო-
რისტების დამარცხება და ფაშიზმზე გამარჯვება. ამიტომ კიდევ
ერთხელ ქედს ვიხრი ჩვენი გმირი ქართველების სსოვნის
წინაშე და ჩვენს გმირ ვეტერანებს მინდა, რომ კიდევ ერ-
თხელ მაღლობა გადავუხადო ჩვენი მთავრობის სახელით
კველაფრთხისთვის”, — განაცხადა ინაკული ღარიშბავილმა.

ფრთხილად, ნეოფილისტები გვიჩვენ!

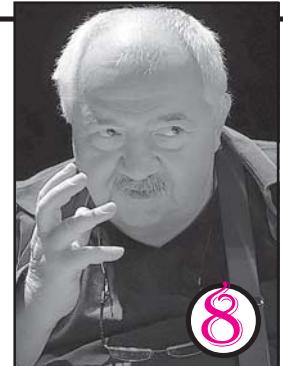
“အကြမ်းပို့တောင် ဤတောင်
”ဒေဝါရီရှင်တာ ကျေလှုပြုရှင်စာ
လာ လာဆွေးနံပါတ် အာကျိုး
တံပါဌာနစာ မြောက် ဒာသာ ဒာ-
လာစွဲ၊ အလာမာစဉ်လှုပြုခဲ့လော
လာ စာကွန်နံပါတ် ဘုရား ၁၅-
လှုပြုခဲ့လော မြေပုံကွော်လွန်း၏

უკრაინას ვუსურვებ მავიღობას, დამანერევალი როს გალა
დასრულებას, არახამიას კი არავინ ეკითხება, ჩვენი საჭირო,
მოვარობა როგორ მოვაცხოვოთ წვენს საქონესა და პოლიტიკას

მთავრობის მეთაურმა უპასუხა უკრნალისტების კითხვას უკრაინის რადას ფრაქციის, „ხალხის მსახურის“ თავმჯდომარის, დავით არახამიას განცხადებასთან დაკავშირებით, რომლის თქმითაც, ნიკა გვარამაისასა და მიხეილ სააკაშვილის საკითხის მოგვარების გარეშე უკრაინა-საქართველოს ურთიერთობები ვერ მოგვარდება.

შედეგობის 85 წლის ასაკში

როგორც სტურას ახალი საექპაკლის გამო

ମାରାଫ୍ଟିବଲ୍ ଏପରେଶନ୍ସ

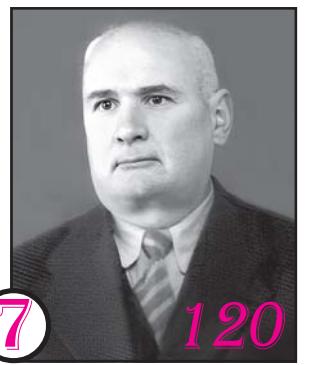
პეილარ ალივაზი აზერბაიჯან- საქართველოს ურთიერთობაზე

ჰეილარ ალიევი:
„ესრთველ და
აზერბაიჯანელ
ხალხთა გაგონერობა
სააგალითოა მთელი
მსოფლიოსთვის“!

— ვასღლ გელისამილი

მაცნელი,
კედაგრგი,
საზოგადო
მოღვაწე

მიმდინარე წლის 6 მაისს შესრულდა 120 წელი გამოჩენილი ქართველი მეტყველ-მეცნიერის, გეობორტანიკოსისა და ეკოლოგის, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრის, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატის, პროფესორ ვაჟაპეტრ ზაჟარიას ძე გილიაშვილის დაბადებიდან.

ვასილ გულისაშვილი დაიბადა საგარეჭოს რაიონის სოფელზე გიორგიშვილის მიმდევარი, ცნობილი საზოგადო მოღვაწისა და პედაგოგის, ქართველ ხალხოსანთა მოძრაობის თვალსაჩინო წარმომადგენლის, მწერალ გაერთიანებულისაშვილის ოჯახში.

პოლიტიკული განათლება ვასილ გულისაშვილმა მიიღო სანკტ-პეტერბურგის სატყეო ტექნიკურ აკადემიაში, სადაც 1926 წელს ჟერ სატყეო-სამეცნიერო ფაკულტეტი დაამთავრა, ხოლო 1930 წელს – მექანის ქიმიური ტექნოლოგიის ფაკულტეტი.

3. გულისაშვილი საქართველოში დაბრუნდა 30-იან წლებში და სიცოცხლის ბოლომდე ემსახურებოდა საქართველოს ბუნების კვლევასა და დაცვას. 1935-36 წლებში იგი ამიერკავკასიის სატყეო მეურნეობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილეა. 1935 წლიდან 1945 წლამდე განაგებს ბოტანიკის ინსტიტუტის ეკოლოგიის განყოფილებას, 1937-1939 წლებში მუშაობს თბილისის სატყეო ტექნიკური ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილედ. 1937-1960 წლებში საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის ბოგაძი მეტყველების კათედრის გამგე, ხოლო 1944 წლიდან 1952 წლამდე პარალელურად მუშაობს თბილისის ბოტანიკური გალის დირექტორად.

1944 წელს მას ირჩევენ საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტად, ხოლო 1946 წელს - ნამდვილ წევრად. 1945 წელს მისი ინიციატივითა და ხელმძღვანელობით საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიასთან შეიქმნა თბილისის სატყეო ინსტიტუტი, რომლის უცვლელი დირექტორა თვითონ იყო სივრცილამდე. დღეს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სამთხო მეტყველების ინსტიტუტი მის სახელს ატარებს.

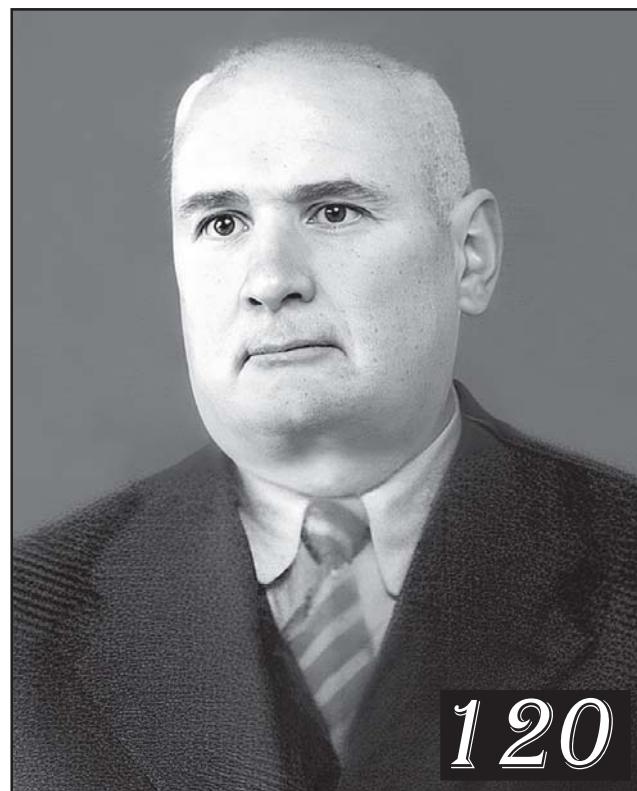
დიდი გიორგი ლეონიძე და ვასილ გულისაშვილი ახლო ნათესავები იყვნენ, მათ ძალიან თბილი ურთიერთობა ჰქონდათ. გიორგი ლეონიძის დედა - სოფიო გულისაშვილი ნინოწმინდის დევანოზის ასული იყო. მათი ოჯახების სასიქადულო სტუმარი გახლდათ ქართული ბუნების დიდი მესაიდუმლე, ბრძენი პოეტი ვაჟა-ფშაველა. ვასილ გულისაშვილის დიდი სიყვარულის სათავეები ბუნების მიმართ მისი ოჯახის ტრადიციებში უნდა ვეძიოთ.

აი, რას ვკითხულობთ აკადემიკოს გიორგი ლეონიძის წინასიტყვაობით გამოცემულ ზაქარია გულისაშვილის წიგნში („მოთხოვები, ნარკვევები“, 1953): „მამა-პაპით შესანიშნავი და მთელ ეკრანზემი განთქმული ტყის ხმარების წესი ჰქონიათ ქართველებს... სასოფლო ტყის ნახევარს რამდენიმე წელს ჩეხავდნენ, რომ პირველი ისევ გაიზარდოს... დასაცავ ტყეს ამოირჩევდა სოფლის ყრილობა, მას ხატებით გარს შემოუკლიდნენ, სოფლის მამაკაცობა ტყის ახლოს მღვდელს პარაკლისს ახდევინებდა, მერე ქართულ ლხინს გააჩადებდნენ... დაცულ ტყეში სახრეც კი არ უნდა მოექრა არავის, თორემ სასოფლო მოედანზე ხარს დაუკლავდნენ...“ ასეთ ტრადიციაზე იზრდებოდა მომავალი მეტყევე-მეცნიერი.

„ვაკდ. ვასილ გულაისაშვილი იყო საქართველოს ბუნების დირი მკვლევარი და მესაიდემლე, რომელიც გასული საუკუნის 70-იანი წლების ქალთულ პრესაში „გარეჭალ მინდიად“ მოიხსენიებოდა.

დიახ, საქართველოს პრემიერას, „გარეჯელ მინდიას“ ბატონ გასილს ესმოდა ხისა და საერთოდ ქართული ბუნების კვნესა და ამიტომაც იყო მისი დიდი გულშემატკივანი და ჭაშმარიტი ჭირისუფალი. ვინაიდან ჩვენი ტყეების 98 პროცენტი მთის ფერდობებზეა განლაგებული და ასრულებენ უაღრესად დიდ ეკოლოგიურ ფუნქციებს. პირწმინდა ჭრის ჩატარება ყოვლად გაუმართლებელია, რაღაც ტყე კარგავს ნააგ-დაცვით წყალ-მარეგულირებელ, კლიმატ-მარეგულირებელ და სოციალურ-ეკოლოგიურ ფუნქციებს, სწავად იწყება ეროვნიული პროცესები, ხშირად სელური დღვანები, დღვანელოფები, მეწყნული პროცესები, თოვლის ზვავები და სხვა უარყოფითი მოვლენები.

პირწმინდა ჭრების შედეგად ირლვევა ტყის კორომების ჭიშობრივი შეღებენილობა, იკარგება ტყის ლანდშაფტური და ესთეტიკური მხარე, იცვლება კლიმატი და მდინარეთა წყლის რეჟიმი, და რაც მთავარია, მცველობად უარესდება ეკოლოგიური გარემო. გასული საუკუნის 30-40-იანი წლებიდან საქართველოში უმოწყალოდ მიმდინარეობდა ტყის მასიური პირწმინდა ჭრა, რამაც პრაქტიკულად გამორჩება ტყის მთავარი პროდუქტის, მერქნით უწყვეტი სარგებლობის ყოველგვარი შესაძლებლობა. ამიტომ შემთხვევითი არ იყო, რომ საქართველოს ტყეების მნიშვნელობაზე, ტყის ექსპლუატაციაში დამატებით შესაცომი მიზანის მიზანმართების გაუმ

120

3 ԱՆԴ
ՑԵՀՈՍՏԱՅՅՈԼՈ
- սամենակու,
կադագրամու,
և կրօնագոր
արդաշանու

კაბექსების აუცილებლობაზე მრავალი წლის განმავლობაში თავდაცებით იძრძობდა არაერთი ქართველი მეცნიერი და პრაქტიკოსი მეტყვევე, რომლის სათავეში იღვა სამთო მეტყველეობის, როგორც მეცნიერების და ქართველ მეტყვევე მეცნიერთა სკოლის დამაარსებელი აკად. ვასილ გულისაშვილი.

თუ წარსულში საქართველოს მთის ტყეებში პირ-წმინდა ჭრები არ ტარდებოდა, ეს ვასილ გულისაშვილის, ნეტარხსენებული პროფესორ სოლომონ ქურაძიანის და მათი თანამოაზრების ერთი მრავალთა-განი დამსახურება ქვეყნის წინაშე. სამწუხაროდ, უახ-ლოეს წარსულში ახალ ურთიერთობაზე გადასვლა მეტად რთული პოლიტიკური ვითარების შექმნის, ქვეყნაში ენერგოკრიზისისა და სოციალურ-ეკონომიკური მდგრობარეობის გაუარესების გამო, კიდევ უფრო გახშირდა მთის ტყეების არაპატონალური სარგებლობის, უნებართვო, უსისტემო და ინტენსიური ჭრები, რის შედეგად მომხდარმა სტრიუმა კუტასტროფებმა, ღვარ-ცოფებმა, წყალდიდობებმა, გრიგალმა და გვალვებმა ძალზე დააზარალა მთიანი ტყის ეკოსისტემების მდგრადობა.

აქარის, რაჭის და რიგი მთის რეგიონების ეროვნისა და სტიქიური პროცესების გააქტიურების გამო დე-ფორმაცია განიცადა ან მთლიანად დაინგრა ათასზე მეტი სახოვრებელი სახლი, სამოგადოებრივი და სხვა საინჟინრო ნაგებობა. ამჟამად ამდენივე ოჯახი იმყოფება აქტიური სტიქიური პროცესების სასიძ ზონაში. ეს ნე-გატიური პროცესები განკვრეტილი ჰქონდა აკად. ვა-სილ გულისაშვილს და ყოველმხრივ იზობოლა შათი პრევენციისათვის.

ამ ფაქტით აღმოჩეული ერთი მოგიტნახულე, საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქი ილია მეორე 2000 წლის 10 ოქტომბერს ასე მიმართავდა ჩვენს მოსახლეობას: „მიზნადა გულისტკვილით აღვიძიშნო, რომ ბოლო დროს ჩვენს ქვეყანაში მიმდინარე მოვლენები, რომელიც ხე-ტყის მოჭრასათან და მის საზღვრაო გარეთ გატანასთან არის დაკავშირდისთვის. მოლოდინათ იმაა საქართველოს მო-

სახლეობის მიმართ. თუ ეს პროცესი ან აღიკვევეთა, ჩვენ მოწმენი გაფხდებით დიდი ეკოლოგიური კატასტროფისა... ტყების გაჩეხვა უნდა შეწერდეს". ვასილ გულისაშვილი იყო სამთაო მეტყველობის, როგორც მეცნიერებისა და ქართველ მეტყველ მეცნიერთა ძლიერი სკოლის დამარცხებელი. მისი უშუალო ხელმძღვანელობითა და მზრუნველობით გაიჩარდა მეტყველინინერთა, ბიოლოგთა და ეკოლოგთა შრავალი თაობა, მათ შორის, მრავალი მეცნიერებათა კანდიდატი, აღქმონი, პროფესორი, აკადემიკოსი. ვასილ გულისაშვილის მეცნიერული სკოლის არაერთმა წარმომადგენელმა ღირსეულად დაიმსახურა საერთაშორისო აღიარება.

აკად. ვ. გულისასშვილის ხელმძღვანელობით სატყეო
ინსტიტუტმა გამოსცა სამცნელო შრომათა ოცდაათი
ტომი, სადაც გაშექებულია სატყეო ნიადაგმცოდნეობის,
ტყის სოციალურ-ეკოლოგიური ფუნქციების, მერქნი-
ან მცნანეთა აკლიმატიზაცია-ინტროდუქციის, ბიოეკო-
ლოგიის, ანატომია-ფიზიოლოგიის, მერქანმცოდნეობის
და მთის ტყეებში მეურნეობის გაძლოლის საკითხები.
საყურადღებოა ვასილ გულისაშვილის ხელმძღვანე-
ლობითა და უშუალო მონაწილეობით გამოცემული „კავ-
კასიის დენძროფლორის“ ექსტრომეული. მისივე კა-
ლამს ეკუთვნის მრავალი ფუნდამენტური სამეცნიერო
ნაშრომი, სახელმძღვანელოები უმაღლესი სკოლების-
თვის, 23 მონოგრაფია. მათ შორის აღსანიშნავია „ზოგადი
მეტყველეობის“ ორტომეულის არაერთი გამოცემა და „სამ-
თო მეტყველეობა“ (მოსკოვი, 1956), რომელიც ძირითად
სახელმძღვანელოდ იქცა მეცნიერთა მრავალი თაობის
ის აღზრდისა და კავკასიის მთის ტყეების მუშაკებისათვის.
ამ წიგნმა დიდი საერთაშორისო აღიარება მოიპოვა
და 1959 წელს ჩინურ ენაზეც გამოიცა. განსაკუთრე-
ბით აღსანიშნავია რუსულ ენაზე დაბეჭდილი ფუნდა-
მენტური მონოგრაფია - „სუბტროპიკული და ზომიერი
კლიმატის მერქნიანი მცენარეულობის წარმოშობის და
მათ განვითარების მემკვიდრული თავისებურებები“ (თბი-
ლისი, 1967), რამაც არა მარტ ქართველ, არამედ
უცხოელ მკლევართა დიდი ინტერესი გამოიწვია.

საყურადღებოა ა. უკვლეის რედაქციით გამოქვეყნებული „სსრკ ტყების“ ||| ტომში მოთავსებული ვასილ გულისაშვილის „საქართველოს ტყები“ (1966) და პროფ. მახათაძის და ლ. პრილიპეკოს თანაავტორობით გამოცემული წიგნი „კავკასიის მცენარეულობა“ (1975).

უმაღლესი სასწავლებლის სტუდენტთათვის ქართულენაზე პირველად გამოცემულმა ვასილ გულისაშვილის სახელმძღვანელოებმა „მცენარეთა ეკოლოგია“ (1960) და „ბუნების დაცვის საფუძვლები“ (1973 და 1983) დიდი როლი ჰესარულებს როგორც სტუდენტი ახალგაზრდობის, ისე საქართველოს მოსახლეობის ეკოლოგიური განათლების საქმეში.

აკად. ვასილ გულისაშვილი იყო ბუნებრის დაუღლალვად
მკვლევარი-მოგზაური. მას ფეხით ჰქონდა შემოვლი-
ლი ჩრდილო და სამხრეთ კავკასიის მთის ტყეები. ამ
კვლევის შედეგები აისახა მის მონოგრაფიაში „კავკა-
სის ისტორიული ოლქები და ბუნებრივი ზონები“ (მოს-
კოვი, 1964), სადაც საფუძვლიანადა დასაბუთებული
კავკასიის ტყეების დაყოფა 14 ბუნებრივ-ისტორიულ
ოლქებად.

თვასდაუდებელია ვასილ გულისაშვილის, რო-
გორც საზოგადო მოღვაწის როლი. ის იყო ინიცი-
ატორი არაერთი სამთავრობო ორნისძეგებისა,
რომელიც საქართველოს ბუნების დაცვას ემსახუ-
რებოდა.

და მის ახლის ძიებთ აღსავეს ცხოვრებას.
1979 წლის ოქტომბერში, ხეთა ფოთოლუკვენისას, წაიქცა
ქართული ტყის გერმუხა, საქართველოს ბუნების დიდი
მელეგარი, მოამავრ და გულშემატკიფარი. გვახსოვს, მისი
დაკრძალვის დღეს საშინალად წვიმდა, ბუნებაც ტირო-
ვა და თხევამზადებოდა, მაგრა არ მოიხდა.

და და ეთხოვებოდა თავისი ერთგულ აბაგლას. გატონი გასილი პატიონსტებისა და ნამუსის ეტალონი იყო და ამაღლებული, საწუროობზე გამარჯვებული, სპეციალისტი სინდისით და ქვეყნის წინაშე ვალმოხდილი შეუერთდა სულთა სამყაროს. მის მადლიერ მოწაფეთა და კოლეგების, მთელი საქართველოს მოსახლეობის ხსოვნაში მარად იცოცხლებს ბუნების სიყვარულში დაფერფლი-ლი დიდი მამულიძვილის ნათელი სახე.

საქართველოს გაცნობის მიზანი

შედევრი 85 წლის ასაკში

რობერტ სტურუას ახალი საექტაკლის გამო

მოუძებნი. ბუსტად ისეთი უნდა მიიღო, როგორიც არის.

თუ ვერ მიიღო, ეს მხოლოდ საკუთარ თავს უნდა დამზადოთ და დაუთანხმონ რეჟისიროს, რომელიც შენნაირებს ასე მიმართავს:

„თქვენ ხომ არ იყით“, „თქვენ ხომ ამის უნარი არ გაგანიათ“...

* * *

დიახ, სტურუას თეატრში იმისთვის მივყავათ, რომ გაველანდოს, შეგვანკლიოს და მერე დაგვაფიქროს.

თემერ ჩხეიძე ამზობდა, მე მაყურებლის დაფიქრები მაქას მიზნად, გასართობად სხვების სპექტაკლებით იაროხო.

დადიან კიდევს:

უფრო მრავლადაც.

სტურუა თან გვართობს და თან გვაფიქრებს.

ამგარი ბალანის ახალ სპექტაკლში კიდევ უფრო მევეთრია:

მიქაწეული პრომეთე ჩვენს აჩრსა და გონიერებები მოქმედებს, წამყვანი/პეტესტო ვი უფრო ჩვენს გართობაზე ზრუნავს.

* * *

რაც პრინციპულია შინიშნელოვანია:

სტურუა გვიჩვენებს, რომ თეატრის ერას სიტყვისა და ქმედების განუყოფლობა ქმინის.

ზოგადი ვერც ვი ასწერებ იმის გააზრებას, როგორ იქცევა სიტყვა ქმედებად.

* * *

სტურუა აქაც ტირანიას ემრავის, ოლონდ, აქ ტირანი თვით ზევსია და არა რიჩარდი ან ციტლერი.

* * *

„როგორც სპეციალისტა, დიდი სიაზონება მივიღე“, – მითხა ცნობილმა თეატრმცი არია, ქალბატონმა ნათელა არველაძემ.

მაგრამ სპექტაკლი ხომ სპეციალისტებისათვის არ იდგმება?

ვინც თეატრის ისტორია, ანტიკური ხანის წარმოლენების ბურგა არ იყის, ანუ ვისაც სათანადო მომზადება არა აქვს, სიამოვნება ხომ მანაც უნდა მიიღოს?

* * *

მის მიზანი არ მოგანიჭებს იმან, რაც სპენიდან გვესმის და რასაც სტანდარტებით განათებიდან მსახიობებამდე:

მიქაწეული პრომეთეს ტრაგიკული მომზადელობა, წამყვანი/ეფესტოს სილა, რვენის ტურთა ასულთა(ქორის) პარმონიული

მღელვარება, დახვეწილი სცენოგრაფია და კოსტიუმები, დიდი გემოვნებით შერჩევული მუსიკა, ნაირ-ნაირ ფერთა ვირტუოზული შეხამება ...

ან ველავერი ის, რაც სტურუას თეატრის მაღალ ესთეტიკას ქმინის.

* * *

შეორ რა, რომ შეიძლება, ზოგი რამ გაუკემარი (უფრო ზუსტად, აუსტელი) დაგვორჩეს?

განა, გალავერი ისახოთან ველავერი აღვილად ასახსნელია?

აბა ველოზო და ავესნათ ეს სტრიქონი:

„ოცნება ნახას მაგნითა უარია...“

ეს რომ 85 წლის დაეწერა, ხომ აღტაცებით შევაძებით:

„შედევრი 85 წლის ასაკში!“

ესეც იგივეა:

რეჟისორის შედევრი 85 წლის ასაკში!

* * *

გამოვილეს რომელიმე გაჭარი(?) და ამ დადგმის შედევრობა უარის!..

* * *

მსახიოდგამზე არაფერი მითქვამს.

კი, მათ ისაც ეყიდვათ, სტურუას მსახიოდებით არიან, მაგრამ მანც.

რა თქმა უნდა, ვხვდები, რატომ შერთ მათი:

ხუმრიმა ხომ არაა, სტურუას მსახიობი გირქესა?

თავის დროზე, თუმანიშვილის მსახიობებისაც ასე შერდათ.

რა კარგი შერია!

რა აიდებული!

* * *

შეორ რა, რომ თითქმის შეიძლება თეატრში მონაწილეობის შესახებ?

ეს რა მოსატანია მაშინ, როცა ყოველი რეჟისორია აჩრის, ფიქრის, აღმოჩენის დღესასწაულია?

* * *

და მაიც, რა უნდა ვთქვათ ახალ სპექტაკლში მონაწილეობის შესახებ?

ლევან ხერცია:

ასე მგონია, მსახიობად თავიდან დაიბადა.

ნამდვილი პრომეთეა – ტრაგიკული, ფიქრიანი, ამაყი, სევდინი...

ადვილად გამოიტანა არანაც უნდა მიიღოს.

ძალანა ძნელია, მთელი სპექტაკლის განმავლენაში ყოველი მომზადებამდე:

მიქაწეული პრომეთეს ტრაგიკული მომზადელობა, წამყვანი/ეფესტოს სილა, რვენის ტურთა ასულთა(ქორის) პარმონიული

გოგა ბარბაქაძე: მისა ნიჭიერება ყველამ იმთავრებელი დაივერცა.

საბედნიეროდ, ეს

არ აღმოჩნდა მხო-

ლოდ სასერიალო ნა-

ჭიერება.

გულაბიძე-

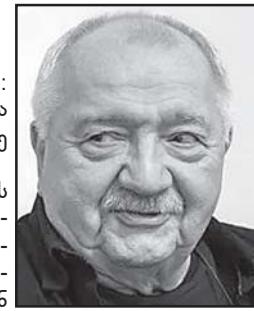
ლიად ვატებად თავიდან

მიკვირდა, სტურუა აიდვანა ასე მივარცებული.

დიონისისესკან და

სტურუას ასაძლეველი.

დიონისესკან უმკლავდება.

* * *

და თეატრის ტურფა ასულინი?

აქ ყველაზე დაუნდობლად ნინო არსების მოექცა: მის პერსონაუს სილამაზე წაართვა, სამაგიერობლად, ისეთი ნილაბი მოარგო, ცნობა, რაობა რომ გაგიძირდება. ამ ნიღაბებში კი ყველა მსახიობისთვის საკურებო გარდასახას აღწევს.

ეკა მინდიაშვილის პერსონაუსიც გამორჩეულია: ფეხმამიმება და უნდა ვიყარაუდოთ, რომ მუკლია ასალ გმირს დატანებებს. მისებული მისახელებრივი, ესარა ასაკის მისახიობის პერსონაუსი არ ემეტება - მრაბის თვალში, ხან რომ გმირია და ხან დაინამიზება აღწევს.

სრულიად განსხვავებული ფუნქცია აქვს

ნატალია ყულობების პერსონაუს სილამაზე მოერთვა: რა არ არიან მონაბერი მონაბერი არ ემეტება?

უფრო დამატებულია მონაბერი მონაბერი არ ემეტება?

განსხვავებული ფუნქცია აქვთ სხვა „ტურფა ასულინისაც“.

რასაც წარმოადგენერებულია წარმოადგენერებული ამანა ამილახვარი, წერილი სტურუა სახიობების განარტვის მიზანი.

მათი გუნდი პარმონიულ ქოროს ქმნის,

მაგრამ ეს ქორო ერთსახოვანი როდება.

ყოველი მთავრობის მიზანი მისახელებლობანი და განსავებულებად სინტერესობა.

მოკლედ, სტურუას მსახიობები არიან!..

* * *

შეს მხოლოდ პირვე-

ლი ნაწილია ტრაი-

გიისა, დიდ მაესტროს

რომ ჩაუფიქრება.

კერ ამით დავტკბეთ

და კიდევ რომ დაველო-

დოთ...

იოსებ

გურგელიძე

შუალედიძე

გარებულიძე

გარებულიძე

გარებულიძე

გარებულიძე

გარებულიძე

გარებულიძე

გარებულიძე

